

VAS-GEREBEN.

Megjelenik minden vasárnap.
Munkácsen. Felelős szerkesztő:
Hajós József Munkácsen, Közlö-
mányok és hirdetések a szerkesz-
tőséghez küldendők.

Társadalmi élezes hetilap és polgári közlöny.

Előfizetési ár: Egész évre 5 ft.
60 kr., három hónapra 90 kr. Egyes
szám ára 10 kr. Hirdetések sora
5 kr. Nyilatkozat sora 10 kr. Kéz-
iratok vissza nem adataknak

Éljen a magyar király!

Ó felsége I. Ferencz József magyar királyunk szüle-
tése és negyven évi uralkodásának emlék ünnepére van
szentelve a mai nap.

A dicsően uralkodó magyar királynak tisztelettel
és hálával tartozik Európa minden polgára —

Dicső uralkodónk békét örökösített meg az országban
és egész Európában, nevét a történelem úgy örökítette
meg mint azokét a kik ilyen derék igazságos királyok
voltak.

Örködjön a gondviselés drága ciete felett és tarcsa
meg őt a nemzet boldogítására. —

hálás tisztelettel.

A „VAS-GEREBEN”
szerkesztőségé.

Közönséges rovatok.

Az utazó

Annyit jártam — gyűttem, mentem, hogy bele fáradt
mind a két tenyerem.

Bejártam Ungot — Berket és sehung nem tanátam
igazságot, és nem tanátam sehung egy igaz embert.

Azt gondotam, hogy ha pizem vóna vennek egy lán-
pást osztán elindúnék mint Diós Génes a kirú jaz pojéta
beszi a ki jaz igaz embert lámpásval kereste finyes napval,
de hát meg gondotam a dógot mondok hát mi jaz firegnek
vón az a lámpás is, mikor mai napság ilyet nem kö még
álmodyni se. —

Azi hát elmentem jaz Icziköh, meg jaz Lévíöh, ezek
jazt tanácsuták, hogy ha igazságot akarok kajtatnyi alho
nem kö lámpás meg nem kö diós béles hanem olyan piz
a mi nem cseng, hanem csak szuhg, a mire jaz király kípít
festették, akko osztán lesz igazság is, röny is ; me hát
egy el fájtut már ez az Árpád falamiája, hogy ezen nem
segít, sem az adó, sem a porcozi, sem a procent, sem a
végrehajtó, sem a pap, sem a bakter, sem Szentpéter, de
még ezer vicespán se vóna kipes bele diktányi, hogy
röny legyen, penég mindig tauunak eskoláznak, dongó
csipist kapnak meg asztán a cultuonny igazgató anyyi sok
Éhos Péterit rendtöl elő az országba hogyma hónap úgy
elszaporodnak, mint az eskolás puja. —

A mint kalandozva gyűvök ott a mellét a szimku
szóló mellett ipült ócska alkotmányu nagy hidon, valami
jebuzeus vámir szóllit fel, dejszen mondok eltvédte tésur
nizd meg a vicespáni tárefát asztán megírtethet abbu,
hogy a nemes ember fia Jeruzsálemba is vámmentes,
ennyi jog maradt még fenn hírbő a miota a peleskei nó-
tárius megrendtö, és az óta így duká.

A jebuzeus aszongya mutassak atesztátnot ; ne bo-
londozzik ke velem mondok, ha nem ha ippenvisgel nem
hiszi a mit beszilek, hát menyik ke m hírbübc leleszre
és ott tanája, az atesztátnot, osztán kvitt. —

Mihent megírtette, hogy kvittet is tudok mondanyi,
azonnal elkotródtöt, mint a korom a kiminy kotró előf
ha görbe vassal meg atakirozza — Ugy gyűttem osztán
vigig azon jaz ócska kibaszutát hidon, most meg mindig
csak azon gondukoztam, hogy a Jónás sorsára jutok, a
milyen ronda ez a rigi. Riköczi hid, mondok ha be tána-
lom magamat ebbe folyó medríbe bukántanyén én is a
Jónás sorsára juthatnék a kit a cetnal meg ött ; innen
osztán még is csak kíváncsorogtam valalutyúgy, ecer csak
kijukidtam a város küszöbire, ott meg egízen elkipétem
ama sok ajtóš ipülettö, gondotam, hogy valami puskapor
magazénum, meg talán a novi bazárbu való alkotások, mive,
hogy azt beszili a pesti újságíró, hogy vások a foga jaz
muzsukának, ide begyűnni és így talan valami manöberbe
kiszülőgynék jaz atyafiak, de tanákoztam a telén bürít
hámozó kóser mászáróval, hát ez alda irtismerem, hoty
úgy áll a dolg sorja, mivel hogy ebbz jaz bazár féle dices
jy aklokkba a pondros lust tartjak, jaz ilyen ú maga féle
majszterek a cibil kapitány bácsi felgyázása alatt.

Abba szokot álnyi a két hetes büdös hus a miüb egy
kiló 40 vasé kapható. —

A mint közelednyi akarok abho a bazárhu, fel lipkek
jaz flaszterra azt gondotam, hogy bátorságvall liphek
mint. Budán meg pesten, ecer csak orra estem, úgy meg
ötöttem magamat, abba jaz faragatán ny járdába, a mit
jaz házi ur ípített hogy minderszámen kiféczamodott, na
mondok, ilyet meg kutya bagoson sem lehet látnyi, ezt nem
jó plánitirozta ki a fúmirnyokk beregszásbu. —

Megindultam, bejelenteni jaz cibil kapitány bácsinak de megént jaz nyuzóval meg a heringsvel tanákozom, ezektá tudtam meg, hogy haszontalan jaz menisem, míve hogy jaz kapitány bácsi, elküd jaz kissebb kapitányho, jaz meg a írnocho, az penég kútd jaz Andrásokho; mit máchájk én ponciustu, plátusig, plátótu plútógó mondok, ez ki nem fézetódi. ha csak ilyen itt a prócédura meg a rónny; penég hát itt más rónny is lehetne, mível hogy jaz cibil kapitány bácsi raportokta is szokott tartányi akár mintegy osztrák óberster, mível hogy ú keme valami szent Jóhánika — status-keresztet is vitetett magának valamik pesti bótosta, hát érthetné bizony ú keme a régulat is, mível hogy hát rónnynek kó lönynyi, azt parancsúja jaz régula, osztán meg azt szokta mondányi Béla is a fiekális hogy régularisnak kó lönyyi, azt tartja a vicespán is, mível hogy ú keme is tart jaz restorációtu.

Az ilyen rónny nem eccizálhat. — Egyébb újság még nem adóttó él; jaz fü királyi bíró nem beteg, jaz végrehajtók nem haltak meg, csak annyit halottam, hogy Daracsini nevű első fu dictátor a fü törvénysekém, nagyon megöregedet; ez a nagyapó a múltkó egy apellátú vizgett vóna és jaz vizgisbe kilencz kettó nulla hat numerus alatt azt tanáta bediktányi, hogy a jaz apellátusa írójára is szó valamin és jaz királyi fiekálíst megkéri alason, hogy jaz apellátá írónak a díjjakat rendje meg, mert jaz szegény Áronnak mindig ingyir kó dógoznyi.

A mit el mondtam jaz még csak semmi hanem itt nagyon furcsa rónny van a piac közepén van egy „kárpat“ ílyet még az ördög sem látott, hogy a város közepén kárpatok bujjanak ki a földből, osztán van alba jaz kárpatba egy Nagy Naczi, akkora magas mint valami fjákerlő, és olyan okos, mint az edényesek teher szállítója, és olyan tisztességes mint az a ki kontóra veszen, és soha vissza nem fizeti azt beszílik rólla, hogy két keresztelője vót, egy mikor született, a másik meg akkor mikor a végrehajtó megbérmálta. —

TÁRCSA.

Folytatás.

ARANY TRONBITA

irta. Sárosi Gyula, 1848-ban.

Második lehellet.

ÚJ SZABADSÁG,

Van, van egy két nemzet mely hiszen megjárta,
De a francziának nincs e földön párja.
A francziák mindent ilión jutalmaznak,
Ki tessék a szírért, ha szükség a gaznak.
Mível fellébb vonta a hurt egy pár jukkal,
Számot vetettek ók — mindjárt királyukkal.
Aig titotta be ez a nép lakomát,
Fogta magát a nép, s el csapta a okomát.
Igen! nyul labakat adott a rókának,
Hogy iramodjon mere két szemel lának,
A királyi széket pedig kivette.
A piac közepén hamurá égette.
Ezzel megszüntetvén minden királyságot,
Tüstént ki kiáltá a köz társaságot,
Ez a köz társaság oly becser portéka,
Melynek nincs Istennek dícsőbb ajándéka.
De ezt az ég csak oly népnek adhatja,
A kinek jóban for minden gondolója.
Hát csak azt akartam mondani, hogy éppen,
Midőn a francz király odob állott széken.
Az olasz népnak is folyó abban fere,
Hogy az osztrák császár mért ejthető orra.
S régi szabadságát a nép vissza nyerve,

Elég ahú annyi, hogy nincs rónny.

VAS-GEREBEN

Ujdonságok.

Directióz rendelet alapján Juhot kerul Tivadaros felvalter meg tetteho a rákókat mind ósse írta meg stemplizte és numerussal látta el, hogy ne hibázson egygys, az ílyen óvatos intézkedés dícséretére vállik minden gazdának.

nygyleto.

Járványos betegségek.

Pálinka ivási területhelesség, borhógyó lé kóstolási egy vérbőségek, éjjeli csavargási felkelések, kocszmázási és lumpolási heveny gyomor hurutok, pénz szükvérűségi zseb kórságok adó illeték és bélyeg fizetlenségű rohamok, bank és más üzleti váltóházak, municipiális trichinek, dogelgatysai hasmenések; uszóra és szlogházi kamat fizetés eracco, átrékedés után vágó-dási epemirigyek, zsebszájlobbók, bornyelű torok ronselő lobbok, álmosodási hóg hurutok, munkakerelőztes tesztishányok zsebpóán való bankkóta zuzódsók, rappe és smuuk többök orrbaharcsók, dóhány és szivar monopoliumi fély ficamok, civül uniformisus vál ficam vissza helyezések, végrehajtoi elhalt csont eltávolítások, és mérges harapások. —

Hírplaj dögó csikédések, dízlocialismus metely kórok, nagyzási és hóbertokodási agyremek pouderezási arz sápkórok, feszt állási és új öltözökodási dívatkórok, rák kuvovezetési fardagok, beszed változtatási egy zavarok, soklat mutatósi és értelenségi hájdagok, Pletykázási és ember szóllási dírtíterizsek, hamis érmek jogtalan vicselési rangkórságok, hamis bizonyítvány kiállítási hivatali rák fenék, minden igazság elnyomási és hivatalos hazudási rák termokta terurtek, elgyengült poléicázási férfi erősbjók minden pipaszógereltantoló eskórok, néváltóztatási hazugtat betegságek jógéptérkösdés folykoszok, kotillion táncoskodási inflázak, tánczantánási nyaktörések korcsójzási lab zuzok. — s. l. b. i.

S ne maradna tovább rab killincsebe verve. —

Folyt az ország gyűlés már ékkor javában.

A magyar rendek kózt Pozsony városában.

A nagy és kis urak kik diétát íltek.

A nép szabadságer — szépen lelkesültek.

A szo, mely Pozsonban szabadon mondatott,

Az egész országban dörgó ekhót kapott.

Irinyi, Petőfy, Sukey, Vasváry,

Kinek élen állott Kalauzái és Nyári,

Jókay, Irányi, Fényes Elek, Dugre,

Kik a túrelmet már akasztották szegre.

Egygyesülvén Pesten a fel húzdul néppel,

Az új szabadságot vívták bátor képpel.

Vezeték a népet a város házára,

A nemzet zászlót ki tüzén törnyára.

Azon mestereknek kik könyvet nyomtatnak,

Mindent kinyomatni hirdettek szabadnak.

Táncsics Mihályt pedig ki a népek írta,

Utánna féleleg és sok gyermek írta.

Mínehogy irásdórt a gazok el fogták,

Budán a tömlőczébl ki szabadították.

A Pozsonyi gyűlés ennek hallatára,

Még inkább bocsásta nyelvet szabadjára.

Kosuth Lajos csak ugy leste az alkalmat,

Mikor szabadscesca fel a bírodalmat.

A csehek, osztrákok mind új kormányt kértek,

A magyar diéta közben is járt értek.

A mint szándékunkat megértették Bécsben,

Ott is lángra lobbant a kancsó a mécsben.

A bécsiek tüstént a munkának estek,

S minden népesarnokt halítra kerestek.

Ez alatt Pozsonban jól vérték a vasat,

A hívek lángjából ékes hajnal hasadt.

A tavasz már éppen kezdete nyílását,

Minden tárgy kívánta fel szabadulását.

Pipás dallam.

Sík a puszta se halma se erdije
Ott zöldül a magyar dóhány leveje.
Sugár fináncz sétál arra megajátja,
Gyökerestől mind egyszálíg kirántja.
No de se baj nem busulok azért sem,
Van még otthon egy kis magam termésem.
Hebe korba teszek majd egy szippantást,
Mit tegyen a szegény magyar ember mást
(u. f.)

Csonka honvéd.

Ha kérdésed talán hová lón balkezem,
Tekints el Bánátnak vér szott mentiben.
Ott honnan dicsőség sugárzik vissza rám,
Nagy sárló völgyein jobb lábam ott hagytam.
Házam a mult idő, hajlékoma a szabad,
Az embert kerülöm mint a sebesült vad.
Emlékem a csatak vér seb virágai,
Elárult szívkövel örök fájdalmai.—
Tekintésd a főveget emlekez és zokogji,
Én a kilenczedik zászló rongya vagyokj.

Rendőri ügyeletk.

Ujutczában az árvis nem sokkára kiútt, ott maholnap
gyalog járdán elmenni nem lehet, a sok piszkos bűdös vizet ün-
tözik az utczára a nélkül hogy megkérdőznék, hogy a rendhez
tartozik é az e fele divát.

De ha az ember a házak alatt reggel sétál jól vigyázzon
hogy ne keljen vissza térni a ruháját meg tisztítani; hanem
akar az emeleten lévő ablakok szemlédésével foglalkozni
mert észre sem veszi, hogy mék felső emelet ablakából önti az
utczára a szobaczicza, a mosdó vizet meg a szobába összekapart
szemetet, ezt leginkább lehet tapasztalni uj utczában a város
házaiban lakóknál, és a „Macska” koremsa sikátorban lévő városi
ház egyik lakójánál.

De általában az egész városban is, sőt az is rend.

A földet mely nyitgotta a fagnak alatta,
Lánczaiból a nap fel szabadította.
Szabaddá lett a víz feltörvén a jeget,
S öröme képeit mutatta az eget.
Pozsonyban nem volt a menydörgének száma,
Mert Kossuth volt ott a tavasznak villáma.
Kossuth mint a menykő egyszerre le csapott,
E név hallatára emeljünk kalapot.
Megeredvén az ő menydörgő szózatja,
Mely a legrosszabb veszt is át hatja.
Uraim! így szállott — nagyon bus a nóta,
Melyet nekünk fanak háromszázévalta.
Meddig lessz a magyar még a német rabja,
A törvényt a német nekünk mindig szabja.
Borzasztó a magyar népek szenvedése,
Mintha nem is volna Isten teremtese.
Fiajt elhurcolják német katonának,
Hogy ellenségévé válják a hazának.
A nagy adó alatt, melyet mérnek rája,
Majd hogy le nem szakad háza gerendája.
De hová fordítják a temérdek summát,
A felül nem tudtat, s nem is tud egy kommat.
Mert erről nem szabad nekünk számot kérni,
Sok a költségzandják, ezzel be kell érni
De mit is rádogunk a keserű tórnán,
Melyet orunk alá tart a bécsi kormány.
Itt az idő urak! csak most álljunk résen,
Tüstént segíthetünk annyi szenvedésen.
Legyünk farszereplők, — mert nem boldogulunk,
Ha kegyelmet mindig csak Bécsből koldulunk.
Mondja ki utánam a kinek van lelke,
Hogy a szegény népek legyen szabad telke.
Mellyel eddig verték törjük el a botot,
Szüntessünk meg minden dézsmát és robotot.
Im a papság önként le mond a dézsmáról,

hogy a szoba cziczá a tepichből az ablakon át az utczára
rázza a port is. De sőt e sorok írja szemtanuja volt annak is,
hogy a járdán sétatói rendőr a helyett hogy a szoba cziczá be-
fogta volna az ilyen eselekményér, a járdáról meg reterált a la-
vorból az ablakon át lezuhanó szappanos víz árja elől.

Erre ellehet kiáltani, hogy ordicsok kapu, kiáics város
nincs hatalma a köztisztasági rendszabálynak. —

POLGÁR.

Szeszadó!

Ne igyál pálinkát ebara parasztja,
Hisz az alkoholnak léssz az áldoztja.
Nézd mit csinál sok szeszivó ura,
Pálinkába fürdik a paraszt megajása.
Tudni való, hogy a szesz jó és hasznos fördőnek,
Mert erőt ad az elgyengült testnek.
Azért paraszt hallgass a jó szóra,
Ne igyál pálinkát minden virádró.
Lásd a szesz adót is azért emelték fel,
Mert nem lehet birni a sok szeszest néppel.
Tedd el a pénzt takarékt ládába,
Ne harcold lezikehez bráha tartozásba.

GEREBEN.

Mihaszna András.

Városi penziós vitzlichek rendőr káplár, hős dalamál.

Rettenetes nagy volt a hatalom,
Óda szalutáltam, mint egy diadalom.
Ha posztot álltam, mint a czövek vartam,
Hogy mikor érkezék egy főbb András társam.
Ha gyutt, azt mondta rónny !!!
Mindjárt bele lankadt a könyököm.
Vót futás lótas és fogmeg,
Mihaszna Andráson izadt a köpenyem.
Akár dáma módis, akár a vak ködís,
Ha meg volt a hiba, aló a dútýiba.

Andás.

S e szép áldozatér rá dicsőségés háru.
Az adót a néppel fizessük egyformán,
Adjon arról számot egy felelős kormány.
Melynek Magyar legyen fajtája erkölse,
Pézünket csak saját szükségére költse.
Különben ha rajta hazánk dolga mulik,
Tudja meg, hogy nyaka azonnal megvullik.
S az legyen törvényes királyi rendelet,
Melyben a felelős kormány megegyezt —
Azán töröljünk el minden kiváltságot,
Szónak gondolatnak adjunk szabadságot.
Minden évben Pesten tartssunk ország gyűlést,
Hol csak a nép követ foglalhasson nést.
Minden hit egyformán szabadságú birjon,
Ki ki saját nyelvén beszéljen és írjon. —
De ha hivatalra leszen felelve,
Tanuljon magyarul az az ország nyelve.
S mit emberségtől legbürgőbban kérek,
Legyünk egyenlők mint a jó testredek —
Mert hol egyik ember olyan mint a másik,
Senkinek a foga máséra nem vásik.
O felségét pedig kérjük le Budára,
Ugyis régen látott Királyt Mátyásvára.
S hogy meglegyen védve Királyi széke,
Világát közöttünk bátorságban élje.
Hogy meg oltalmazzuk földet e hazának,
Áljunk be mind annyian tüstént katonának.
Legyünk nemzet örök és legyenek honvédek,
Fegyverrel a hazát nem szőlésni vétek.
Bizsak seregünket a magyar kormányra.
Hald eskesse fel az uj alkotmányra.
Nemzeti szin legyen a sereg zászlója,
Vésztló a magyarok Istene megővja.
(folyt. köv.)

A becsületre érdemes.

Geron József munkácsi kereskedő, egy pártatlan jellemű tisztesség és szolid kereskedő, a kinél mindent jutányos áron lehet kapni, ki legjobb minőségű árukat igaz mértékkel, szolgáltatja a közönségnek, és a ki a magas perczentek után nem kapzsiszkodik, valaha minden jóra való kereskedő követné e derek kereskedő példáját és oly jó minőségű árut és oly igaz főtton szolgáltatnát mint *Geron* ur.

EGY POLGÁR.

N y i l t t é r .*)

Az 1876. évi XIV. t. cz. 7. §-s-ában foglalt szabályok szerint az egészségre ártalmas tápszerkek elkobozandók, és azoknak elárúsiát 300. frt.ig, terjedelmű pénzbírsággal büntetendők.

Miódon ezen törvényre fektetett eljárás iránti kérésemet a felsőbb hatóságunk is ezenel tudomására hozva elő terjesztésem, egyben tudomásra hozom, hogy a napokban a munkácsi szeszgyárban eldögött és a dögterén a kutya peczérkek által meg nyuzott ökor meretett ki a városház udvarában a lakosoknak kiléonték 24. krral. ezeneset vizsgálatot kér és követel mert itt Rendőrség is, és állat orvos is van, vagyáltal akkor ide haza nem voltak?

Munkács, 1888 aug. 12.

STEINBERG MÓZES.

Viziegéz Miska.

kiszolgált ócska nyírodás és Éhös féle eskola bakter Munkácson.

Nágyon hosszú ezau vaukuczió, már előntam az ásetozások közt az edőt töteni, naponta elestétalगतok a szimkü szöllöbe megmizni azt a ki szemleltet el a hol jaz nyíroda fél fog álni, körözötte vau, és most máu a Baudí czigány, meg Ócska Petti meg a többi kuncsotok is fogják tudni, hanem ezt az ócskaságot nem tudom, hogy kell kirapartozni, nágyun szigylem mágam ettül a „ sok finyes borbjóktál.

N é p d a l .

Üsmertem egy csafu leányt nágygyábul,

Utannam is csókot dobált tréfából.

Megkedveltem a csafu lányt-nágygyábul,

Néha Néha meg ölettem tréfából.

Édes anyya megintette nágygyábul,

De a kislány fel sem vette tréfából.

Most a kis lány már nem csafu nágygyábul,

Nem is asszony meg is mama tréfából.

(D. L.)

Kidobolások.

Mint hogy a városi piaczon a kereskedői firmák idő szakontként változnak, annál fogva azoknak helyisége is változás alá veendő, s az olyan át változott kereskedői firmák a szimkü szöllöbe rendelétnék ki fúggesztétni.

Továbbá a zsidó betukkel el látott kereskedői és más üzleti firmák is a szimkü szöllöbe ki fúggesztétnők.

Végre a bukott kereskedők Amerikába ki küldétni rendlétnék.

Munkácson a szarka hegy utca, és nagy hegy utca nagyon sáros és gúdrós lévén annak ki javítása erekekéből azokban a szakasz biztos felügyeliet meg szünettetik és az állomást el törütnék, mert ezután berló által fog kezelétni.

Ezen utcák kijavításához a szimkü szöllöböt gát ereszek fognak szállítátni.

DONPEDRÓ.

S ü r g ö n y .

Humor Lajsnak megrendelétük, hogy a városban tartózkodó és telepedési engedély nélkül scheftelóket a kapitányi hivatalba fel rendelje, és össze írja és annak utánu kitolonozolja; ha az ilyen gyut mentnek itt semmi dolga és semmi joga nincs, így dükál.

(*) E rovat alatt közlétekerétn nem felelős a szerk.

Nyomatott Blayer Pinkász könyvnyomdájában Munkácsban.

Már eddig 1000. darab van a ki letelepedés nélkül itt tartózkodik.—

RENDÖR.

I p a r ü g y .

A Helybeli iparosok nem boldogulhatnak, mert több féle le telepedési engedély nélküli csavargó, ipar engedély nélkül ipart folytát, a rendőr biztosnál a nyilvántartásból ki ossantott.

ügyletes.

Éjjeli zavargó.

Incizki nevű városi rendőrt egy diurnista fel pofozta mert a derek rendőr nem engedte, hogy hajnalba zavargozon és az utszákon a mások nyugalmát háborgassa.—

HIRMONDÓ.

Bakatel Biróság.

Legujabban azon jurisziómárdól értesültünk hogy a lak kürtéseket irant nem szükséges a kir. járásbíróhoz panasztemelni mert ezt a rendőrség fogja magára válnai, a Gyöfösi Ferencz ur házánál mint tudva van, ez már tényleg fogantatás is vétezt, az e tárgy jog lépések az alispáni hivatalhoz beadattak.

SCONTRÓ.

K ö r l e v é l .

Minden szüle és gyám, és iparos mester köteleztetik 8. napi fogság terhe alatt, hogy iskola köteles gyermekeket és tanoncokat folyó évi September 1.-ig az állami iskolába beírassa ellenesétn mint a felle gaz himpeller lesz ezen hirlap útján név szerint a közönségnek be mutatva minden mulasztó és gondatlan szüle.—

„VAS-GEREBEN“

Szerkesztői szó.

Technikai akadályok folytán a lap kissé-el késvétn, ezután pontosan fog meg jelenni.—

A t. elő fizetők kéretnék, miszerint az elő fizetési díjakat mielöb beküldeni sziveskedjenek.

A „VASGEREBEN“

szerkesztősége.

Bikkesfalvi adófelügyelőség rendelete orosz országban:

Le bunkóztatás terhe alatt meg hagyatik minden küszégi városi és megyei előjárónak, hogy kancsuka csapások alkalmazása mellett utasítsák a végrehajtoakat, miszerint az adó helyéget jog illeteket és mindn félle hátráltoék a lakosoktól bóröknek azonnali lenyuzásával hajtsák be.

DOBOS

Törvényes.

Varga György panaszja egy városi hivatalnok ellen kiadott vizsgálatra, a vizsgálatnál meg bizott városi tanács pedig lo adta ez elöit két honappal a be panaszolt hivatalnoknak, a ki a helyat, hogy arra nyilatkozott volna, a panaszkodót kihalgatásra rendlétnék, hogy ha sikerülne valahogy a méltányos és jogos panasz szokás szerint agyon puffantani, hiuniszeretjük, hogy az e tekintetben intézkédő feylelmi választmány ezen dolgozat figyelmen kívülhagyni nem fogja, mert daczára annak, hogy az itt megküldétnévi hivatalnok a panaszt két hó olta magánál tartja, az indítványi jog elévülni nem fog s a butu büntetés lesz.

Jogör

Felelős szerkesztő és siadótulajdonos:

H a j d u J ó z s e f .